

A man in profile, wearing a grey jacket, looking out a window. A guitar is slung over his shoulder. The background is a blurred landscape. The image has a greenish tint.

Impressions

KAROL SAMUELČÍK
GITARA | GUITAR

from
Slovakia

MARIÁN BUDOŠ: Tres meditacions

1. <i>Casa Batlló</i>	02:07
2. <i>La Sagrada Família</i>	03:50
3. <i>Parc Güell</i>	03:10

4. PAVOL MALOVEC: Silentium

07:15

JEVGENIJ IRŠAI: Flowers of Schlosshof

5. <i>I would take</i>	05:30
6. <i>The Taste for Nothing</i>	06:50
7. <i>Obsession</i>	02:33
8. <i>Confession</i>	03:10
9. <i>De Profundis</i>	03:59
10. <i>Dancing Serpent</i>	01:51

ĽUBOŠ BERNÁTH: Sonáta chiara

11. <i>Preludio meditativo</i>	03:02
12. <i>Allegro con brio</i>	03:08
13. <i>Intermezzo melancolico</i>	04:26
14. <i>Arioso e Finale</i>	01:38

MARIÁN BUDOŠ: Last Train From Platform 49

15. <i>Little 'Requiem'</i>	04:36
16. <i>Memories of Old Times</i>	04:53
17. <i>Fighting Spirit</i>	02:04

Total time: 64:04

Impressions from Slovakia

Moderná slovenská tvorba pre gitaru nadobudla v posledných desaťročiach pozoruhodnú dynamiku. Formujú ju skladatelia rôznych generácií a estetických smerovaní, ktorých spája citlivé vnímanie zvuku, farby a textúry nástroja. Vzniká tak kompozičný priestor, ktorý pre gitaru nepredstavuje iba rozšírenie repertoáru, ale aj nové možnosti hudobného jazyka, výrazových prostriedkov a umeleckého myslenia.

Album *Impressions from Slovakia* predstavuje štyroch skladateľov súčasnej slovenskej hudby: Mariána Budoša, Jevgenija Iršaja, Ľuboša Bernátha a Pavla Malovca. Ich diela vznikali v rôznych kontextoch – od osobných spomienok a umeleckých impulzov až po duchovné reflexie – často v úzkej spolupráci s interpretom. Každý z autorov prináša osobitú poetiku: od introspektívnych modernistických gest a modálnych štruktúr cez farebnú imagináciu až po meditáciu a prácu s tichom. Spoločne vytvárajú mnohovýrovňový a vnútorne prepojený obraz súčasnej slovenskej gitarovej tvorby.

MARIÁN BUDOŠ (1968), slovenský skladateľ, gitarista a pedagóg pôsobí od roku 1992 v Austrálii. Jeho hudba zaznela na významných koncertných pódiumoch i v médiách na viacerých kontinentoch a často vzniká v úzkom dialógu s konkrétnymi interpretmi (Ján Labant, Ivana Trošelj, John Couch, Jacob Cordover či Ingrid Riollo). Popri koncertnej tvorbe sa venuje aj projektom inšpirovaným literatúrou a medziodborovým presahom. *Last Train From Platform 49* (2018) patrí medzi jeho najosobnejšie kompozície. Dielo venoval pamiatke blízkeho priateľa Laca Halamu a nesie silný emocionálny náboj. Spája hudobné odkazy na klasický hudobný repertoár, filmové inšpirácie i konkrétne spomienky viazané na miesta a životné situácie. Hoci je formálne trojčasťové, pôsobí ako jednoliaty hudobný tok – od krehkej introspekcie až po tichú, sústredenú vnútornú energiu. Charakteristické je aj využitie netradičného ladenia gitary, ktoré rozširuje zvukové možnosti a farebnosť nástroja. Cyklus *Tres meditaciones* (2019) vznikol ako pocta architektúre Katalánca Antoniho Gaudího. Inšpiráciu čerpá z troch ikonických stavieb v Barcelone – Casa Batlló, Sagrada Família a Parc Güell. Budoš nepracuje s opisnosťou, ale premieňa architektonické princípy na hudobné gestá, textúry a zvukové vrstvy. Vzniká tak jemný, meditatívny triptych, v ktorom sa prelína svetlo, priestor a imaginácia. Gaudího estetika sa v hudobnej reči Mariána Budoša zrkadlí s poetickou prirodzenosťou.

PAVOL MALOVEC (1957) je skladateľ, ktorého tvorba smeruje k introspekcii, duchovnej symbolike a meditácii. V jeho hudobnom myslení zohráva významnú úlohu práca s detailom, motívickou štruktúrou a vnútorným významom hudobného materiálu. Inšpiruje sa európskou hudobnou tradíciou aj filozofickými podnetmi. *Silentium* (2023) patrí medzi jeho najkoncentrovanejšie diela. Ticho tu neznamená absenciu zvuku, ale priestor vnútorného napätia, pravdy a uvedomenia. Gitarová textúra je minimalistická, založená na rezonancii, doznievaní a jemných dynamických zmenách. Hudba sa odohráva akoby v priestore medzi tónmi, čím vytvára statický, kontemplatívny priestor. Dielo nepracuje s virtuozitou, ale s vnútorným pohybom a sústreďením. Malovec vytvára takmer transcendentný priestor, v ktorom sa poslucháč stretáva so svojim vlastným ja.

O skladbe *Silentium* autor napísal nasledovné:

„Už názov Silentium je skoro ako terminus technicus pre meditáciu v tichu – v tichu, v ktorom sa formujú rôzne stupne priestoru a vnútorného konfliktu, v ktorom sa naše alternatívne ego zdá byť reálne, ale zdanie vždy klame, a zdá sa, že len hudba je tou abstrakciou, v ktorej dokážeme vidieť, počuť, cítiť pravdu za vecami – celú realitu. V hudbe – v umení hudby – nie je nič amorfné; bezbrehé je len to, čo ešte nemá svoj obsah a látku. Silentium je teda to ticho v nás, ktoré by sme mali pri počúvaní tejto skladby objaviť.“

Jevgenij

Iršai

JEVGENIJ IRŠAI (1951), pôvodom z Petrohradu, patrí k výrazným osobnostiam slovenskej hudobnej scény. Ako skladateľ, klavirista a pedagóg pôsobí na Slovensku od roku 1991. Je autorom rozsiahlej tvorby a aktívnym organizátorom hudobného života, pričom jeho diela uvádzajú poprední interpreti doma i v zahraničí. Skladba *Flowers of Schlosshof* (2022) vznikla na podnet gitaristu Karola Samuelčíka, ktorému je mu venovaná. Inšpiráciou sa stali záhrady barokového zámku Schloss Hof pri Bratislave. Dielo má šesť častí, ktoré nepredstavujú konkrétne opisy, ale skôr vnútorné obrazy, nálady a myšlienkové reflexie. Iršai vytvára hudobný svet, v ktorom sa spája krása s prirodzenou nedokonalosťou. Jednotlivé časti prinášajú kontrastné nálady, ktoré spolu vytvárajú ucelený a výrazovo bohatý cyklus.

Skladateľ o ňom píše:

„Nikdy som nehral na gitare a musím otvorene priznať, že tento nástroj ma nikdy nelákal. Párkrát som sa snažil skomponovať niečo pre gitaru, ale musím priznať, že neúspešne. Myslel som si, že to jednoducho nie je „môj“ nástroj a nikdy si k nemu nenájdem cestu. Pred pár rokmi ma ale oslovil fantastický gitarista Karol Samuelčík s otázkou, či pre neho neskomponujem skladbu. Tak vznikla skladba Soundssesive. Následne som sa pustil do väčšieho projektu. Čítal som Kvety zla od Charlesa Baudelairea, zároveň spoznal úžasné obrázky unikátnej barokovej záhrady Zámku Schloss Hof a všetko sa zrazu spojilo do jedného celku.“

ĽUBOŠ BERNÁTH (1977) patrí k výrazným predstaviteľom strednej generácie slovenských skladateľov. Pôsobí ako pedagóg na Vysokej škole múzických umení a jeho tvorba sa vyznačuje formovou disciplínou, zvukovou invenciou a dramaturgickou jasnosťou. Vo svojej hudbe často prepája tradičné princípy s moderným kompozičným jazykom. *Sonata chiara* (2023) je štvorčasťová kompozícia pre sólovú gitaru, ktorej významným prvkom je impresionistická farebnosť – jemné nuansy, vrstvenie textúr a svetelné záblesky zvuku, vytvárajúce charakter „chiara“ – svetla. Jednotlivé časti tvoria kontrastný, no kompaktný celok. Skladba vznikla v úzkej spolupráci s interpretom a odráža dialóg medzi skladateľom a hudobníkom.

K vzniku skladby autor uvádza:

„Skladbu Sonáta chiara som skomponoval za relatívne krátku dobu. Je venovaná môjmu milému mladému kolegovi Karolovi Samuelčíkovi, pred ktorého gitarovým umením sa ozaj skláňam a je mi ctou, že ma pred časom oslovil a zároveň pozitívne vyburcoval k napísaniu novej cyklickej sonáty. Podobne v mnohých iných mojich súčasných skladbách, aj v tejto sa snažím koncepčne vychádzať zo základných archetypov suitového a sonátového cyklu. Tieto princípy sa v mojej hudbe zjednocujú, prelínajú a badať všadeprítomnú snahu o akýsi synkretický novotvar. V skladbe opäť raz kombinujem celkom jasný a pre mňa typický modálny alebo rozšírené tonálny harmonický

pôdorys, resp. priestor s jasným oscilačným centrom. Pamätám sa, že keď som skladbu komponoval, zaoberal som sa celkom vážne impresionistickou farebnosťou, mnohé diela veľkých impresionistov som podrobil analýze a je preto možné, že farebnosť a jednotlivé výrazové afekty majú čo-to spoločné aj s touto skladbou.“

Album, ktorý držíte v rukách predstavuje ucelený obraz súčasnej slovenskej tvorby pre sólovú gitaru. Štyri rozdielne kompozičné poetiky – Budošova introspekcia a medziodborová obraznosť, Iršaiova farebná imaginácia, Bernáthova formová jasnosť a Malovcova duchovná meditácia – vytvárajú dramaturgicky vyvážený celok.

Spoločným menovateľom všetkých diel je dôvera v interpreta ako tvorivého partnera a v hudbu ako priestor osobného i univerzálneho významu. Album tak nepredstavuje len súbor skladieb, ale hlbší pohľad na rôzne spôsoby hudobného myslenia. Gitara tu vystupuje ako nástroj farieb, priestoru, ticha aj vnútornej výpovede. Ide o umelecké svedectvo o vitalite, hĺbke a estetickej rozmanitosti slovenskej hudby.

Karol Samuelčík

KAROL SAMUELČÍK študoval na ZUŠ J. Cikkeru a u Zuzany Melekovovej, Konzervatóriu v Žiline v triede doc. Jána Labanta a Vysokej škole múzických umení v Bratislave, kde ukončil štúdium s najvyššou poctou - Cenou rektora. Hudobné vzdelanie si rozšíril počas študijných pobytov na Conservatorio Superior de Música vo Vigu (Margarita Escarpa) a na Escola Superior de Música de Catalunya v Barcelone (Álex Garrobé). Pod vedením profesora Jozefa Zsapku ukončil v roku 2019 doktorandské štúdium na VŠMU v Bratislave, kde v súčasnosti pôsobí ako pedagóg.

Koncertoval v mnohých slovenských mestách a tiež v zahraničí (Španielsko, Rakúsko, Portugalsko, Veľká Británia, Česká republika, Nemecko, Taliansko, Srbsko, Maďarsko, Grécko, Čína, Hong Kong, ...). Realizoval sólové turné v rôznych krajinách Ameriky (Argentína, Čile, Brazília, Uruguaj, Mexiko, Kostarika). Ako sólista spolupracoval so Slo-

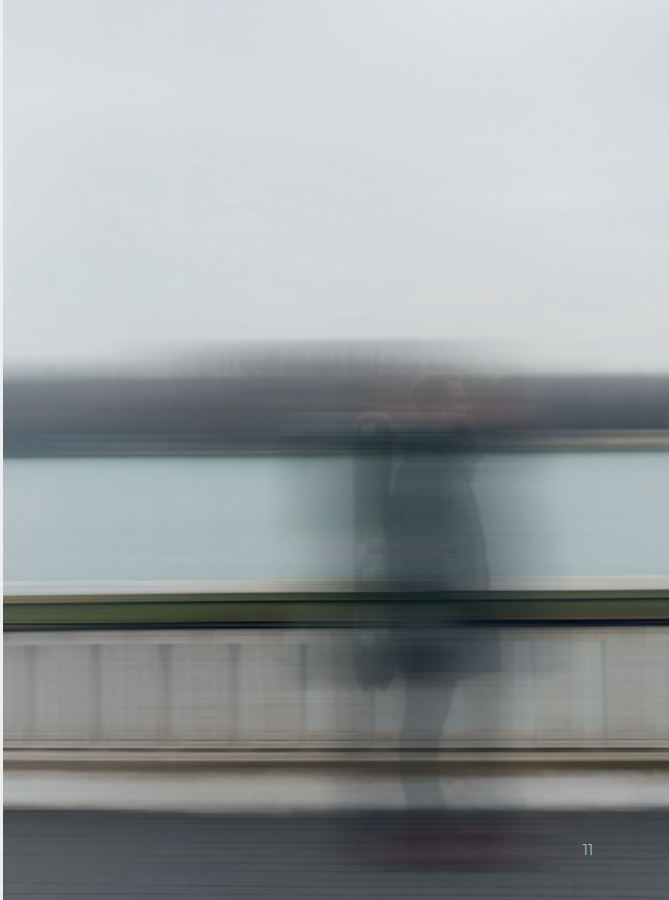

venskou filharmóniou, Štátnou filharmóniou Košice, Cappellou Istropolitanou, Štátnym komorným orchestrom v Žiline, Musica Cassovia, Hong Kong Metropolitan Pop Orchestra a so sláčikovými kvartetami Mucha Quartet a Moyzesovo kvarteto. Predstavil sa vo významných sálach ako Purcell Room at Queen Elizabeth Hall v Londýne, Shenzhen Concert Hall v Číne, Kolarac Concert Hall v Belehrade, Koncertná sieň SF v Bratislave a v iných. Spolupracoval s dirigentami David Giménez Carreras, Oliver von Dohnányi, Rastislav Štúr, Gergely Ménesi či Marián Vach.

Karol je členom gitarového dua s renomovaným maďarským gitaristom Andrásom Csákim a tiež spolupracuje so slovenským huslistom Danielom Rumlerom. Venuje sa rozvoju hry s malíčkom pravej ruky, pričom v roku 2022 vydal publikáciu s názvom *The Development of the Right Little Finger in the Guitar Playing*, ktorá je súčasne najobširnejšie spracovanou publikáciou v danej problematike.

Zvíťazil na Medzinárodnej gitarovej súťaži J.K. Mertza 2012, Thailand International Guitar Competition 2016, Yamaha Music Foundation of Europe Scholarship program 2012/2013 a iných medzinárodných súťažiach. Stal sa jedným z finalistov prestížnej súťaže Forum Gitarre Wien (2015) a získal taktiež ocenenie Študentská osobnosť Slovenska v kategórii Kultúra a umenie (2016/2017).

Hrá na gitare od nemeckého majstra Dennisa Tolza a od roku 2025 spolupracuje s výrobcom strún spoločnosťou Knobloch Strings.

Impressions from Slovakia

Contemporary Slovak guitar music is vibrant and evocative, shaped by composers of quite different generations and aesthetic perspectives. Although diverse in expression, the scene is united by a refined sensitivity to sound, colour, and the instrument's own unique expressive potential. What emerges is not merely an expansion of the guitar repertoire, but a richly imaginative and evolving musical space; one that continues to open new paths in musical language, expression, and artistic thought.

Impressions from Slovakia brings together four distinctive voices of contemporary Slovak composition: Marián Budoš, Jevgenij Iršai, Ľuboš Bernáth, and Pavol Malovec. Their works arise variously from personal memory, artistic impulse, and spiritual reflection, oftentimes shaped in close collaboration with the performer. Each composer offers a unique poetic world, from introspective modernist gestures and modal thinking, through vivid colourful imagination, to meditative stillness and an exploration of silence. Together, they form a layered and compelling portrait of Slovak guitar music today.

Marián

Budoš

Slovak composer, guitarist, conductor, and pedagogue **MARIÁN BUDOŠ (1968)** has been based in Australia since 1992. His music has been heard on major stages and in broadcasts across several continents, frequently emerging from close artistic dialogue with performers such as Ján Labant, Ivana Trošelj, John Couch, Jacob Cordover, or Ingrid Riollot. Alongside his concert works, he is also drawn to projects inspired by literature and interdisciplinary connections, such as his book-concerto, *Adria's Confessions*, based on the novel *Jo Confesso* by Catalan novelist Jaume Cabré. *Last Train From Platform 49* (2018) is among his most personal works. Dedicated to the memory of his close friend Laco Halama, it carries a deep emotional resonance, weaving together echoes of classical repertoire, cinematic atmospheres, and intimate recollections tied to places and moments in life. Structured in three movements, it unfolds as a continuous musical arc, starting from fragile introspection, to a quiet yet concentrated inner intensity. The use of alternative guitar tuning further expands its sonic palette, enriching both colour and resonance. The cycle *Tres meditacions* (2019) pays tribute to the architecture of Antoni Gaudí, specifically the three iconic landmarks of Barcelona Casa Batlló, Sagrada Família, and Parc Güell. More than a tribute to these sites, the composition transforms architectural ideas into musical gestures and textures, resulting in a subtle, meditative triptych where light, space, and imagination gently intertwine. Gaudí's spirit finds a natural and poetic reflection in Budoš's musical language.

Pavol Malovec

PAVOL MALOVEC (1957)'s music is rooted in introspection, spiritual symbolism, and meditation. His compositional thinking places strong emphasis on detail, motif development, and the deeper meaning of musical material, drawing inspiration from the European traditions of contemplation and philosophical reflection. *Silentium* (2023) stands among his most essential works. Here, silence is not an absence, but a space filled with tension, awareness, and truth. His guitar texture is sparse and refined, built on resonance, decay, and delicate shifts of dynamics. The music unfolds in the space between tones, creating a still, contemplative atmosphere. Rather than virtuosity, the work demands inward focus, from both performer and listener. In this almost transcendent sound world, the listener is invited into a deeply personal encounter, where music becomes a medium for perceiving what lies beneath the surface of reality. The composer writes:

“Even its title can be understood almost as a terminus technicus for meditation in silence, a silence in which different layers of space and inner conflict take shape, where our alternative self may seem real, yet appearances are always deceptive. It seems that only music offers the kind of abstraction through which we are able to see, hear, and feel the truth behind things, the fullness of reality. In music—in the art of music—nothing is amorphous; what is boundless is only that which has not yet found its substance and form. Silentium is thus the silence within us, a silence we are invited to discover as we listen to this work.”

Born in Saint Petersburg, **JEVGENIJ IRŠAI (1951)** is a central figure of the Slovak music scene, where he has been active since 1991 as a composer, pianist, and pedagogue. His extensive body of work is performed internationally, and he remains a guiding force in contemporary Slovak musical life. *Flowers of Schlosshof* (2022) was written at the request of guitarist Karol Samuelčík, to whom it is dedicated. Inspired by the Baroque gardens of Schloss Hof near Bratislava, the six-movement cycle unfolds not as a series of descriptions, but as a sequence of inner visions, moods, and reflections. Iršai creates a sound world where beauty co-exists with natural imperfection, and where contrasting atmospheres come together in a coherent and richly expressive whole. The composer writes:

*"I never played the guitar, and I must openly admit that I was never particularly drawn to it. Later, as an adult I made several attempts to compose for the guitar, but without success. I came to believe that it simply was not 'my' instrument, and that I would never truly find a connection to it. A few years ago, however, the outstanding guitarist Karol Samuelčík approached me with a request to write a piece for him. That is how piece Soundssesive came into being. Soon afterwards, I embarked on a larger project. I read *The Flowers of Evil* by Charles Baudelaire, and at that same moment I came across striking images online of the unique Baroque gardens of Schloss Hof. Suddenly, everything came together."*

Ľuboš

Bernáth

ĽUBOŠ BERNÁTH (1977) represents the strong middle generation of Slovak composers. A professor at the Academy of Performing Arts, his work is marked by formal clarity, sonic imagination, and a keen sense of dramaturgy. His music often bridges traditional forms with a contemporary compositional voice. *Sonata Chiara* (2023) is a four-movement work for solo guitar distinguished by its luminous, impressionistic colour. Subtle nuances, layered textures, and flashes of sound evoke the quality suggested by its title: chiara, or light. The movements create a work of contrasts that remains unified in its overall arc. Written in close collaboration with the performer, the piece reflects a creative dialogue between composer and musician. Bernáth himself describes it as an attempt to merge archetypal formal principles into a new, syncretic whole, shaped by both structural clarity and a fascination with colour inspired by the great impressionists. The composer comments on the work's genesis:

"I composed Sonata Chiara over a relatively short period of time. It is dedicated to my dear young colleague Karol Samuelčík, whose guitar artistry I deeply admire. It was both an honour and a strong source of motivation when he approached me some time ago and encouraged me to write a new cyclic sonata. As in many of my recent works, I sought to draw conceptually on the fundamental archetypes of the suite and the sonata cycle.

In my music, these principles tend to merge and overlap, reflecting a constant effort toward a kind of syncretic new form. In this piece, I once again combine a clearly defined modal—or extended tonal—harmonic framework, a space with a distinct oscillating center that is characteristic of my musical language. I also recall that while composing the work, I was deeply engaged with impressionistic colorfulness; I closely studied many works by the great Impressionists, and it is therefore quite possible that the colour qualities and expressive nuances of this piece bear traces of that influence.”

The album offers a cohesive and thoughtfully balanced portrait of contemporary Slovak guitar music. The four distinct compositional voices—Budoš’s introspective imagery, Iršai’s vibrant imagination, Bernáth’s structural clarity, and Malovec’s spiritual depth—form a compelling dramaturgical unity.

At its core lies a shared trust: in the performer as a creative partner, and in music as a space where personal expression meets universal meaning. The guitar emerges here not only as an instrument, but as a medium of colour, space, silence, and inner reflection.

This recording stands as a tribute to the vitality, depth, and expressive richness of Slovak music today.

Karol Samuelčík

KAROL SAMUELČÍK began his musical studies at the J. Cikker Elementary School of Arts under Zuzana Meleková. He continued at the Conservatory in Žilina in the class of Ján Labant, and later at the Academy of Performing Arts in Bratislava, where he completed his degree with the highest distinction, receiving the Rector's Award.

He further broadened his musical education through international studies at the Conservatorio Superior de Música in Vigo with Margarita Escarpa, and at the Escola Superior de Música de Catalunya in Barcelona with Àlex Garrobé. In 2019, he completed his doctoral studies at the Academy of Performing Arts in Bratislava under the supervision of Professor Jozef Zsapka. He currently serves as a faculty member at the same institution.

He has performed extensively both in Slovakia and internationally, with concerts across Europe, Asia, and beyond, including Spain, Austria, Portugal, the United Kingdom, Germany, Italy, Hungary, Greece, China, and Hong Kong. He has also undertaken several solo tours in the Americas, performing in Argentina, Chile, Brazil, Uruguay, Mexico, and Costa Rica.

As a soloist, he has collaborated with major ensembles including the Slovak Philharmonic, the State Philharmonic Košice, Cappella Istropolitana, the Slovak Sinfonietta Žilina, Musica Cassovia, and the Hong Kong Metropolitan Pop Orchestra, as well as with chamber groups such as the Mucha Quartet and the Moyzes Quartet. He has appeared in prestigious venues including the Purcell Room at Queen Elizabeth Hall in London, Shenzhen Concert Hall, Kolarac Concert Hall in Belgrade and the Slovak Philharmonic Hall in Bratislava. Among the conductors he has worked with are David Giménez Carreiras, Oliver von Dohnányi, Rastislav Štúr, Gergely Ménesi, and Marián Vach.

Karol Samuelčík is a member of a guitar duo with the renowned Hungarian guitarist András Csáki and also collaborates with Slovak violinist Daniel Rumler. He is actively engaged in developing right-hand technique, particularly the use of the little finger; in 2022 he published *The Development of the Right Little Finger in Guitar Playing*, one of the most comprehensive studies on the subject to date.

He is the recipient of numerous awards, including First Prize at the International Guitar Competition J. K. Mertz (2012) and the Thailand International Guitar Competition (2016), as well as the Yamaha Music Foundation of Europe Scholarship (2012/2013). In 2015, he was a finalist at the prestigious Forum Gitarre Wien, and in 2016/2017 he was awarded Student of the Year in Slovakia, in the category of Culture and Arts.

He performs on a guitar by the German luthier Dennis Tolz. Since 2025, he has collaborated with Knobloch Strings.

KAROL SAMUELČÍK
GITARA | GUITAR

Impressions from Slovakia

Nahrané v | Recorded in: Polimelos Studio, December 2025–January 2026

Hudobná réžia | Music director: Yorgos Nouis

Zvuková réžia | Recording engineer / Mastering: Ján Kováč, JK Acoustic

Texty | Sleeve notes: Karol Samuelčík, Martin Krajčo

Fotografie | Photography: Martina Lukić • Design & Layout: Neža Lopatič

Produkcia | Production: Polimelos, s.r.o., © 2026

www.polimelos.com

SOZA/BIEM 3665-003-2 • PM0003-2626